

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1229/07
29.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Слободана Дражића, чланова већа, у спору тужиље АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја одлука и исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж. бр. 437/07 од 19.4.2007. године, у седници одржаној 29.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж. бр. 437/07 од 19.4.2007. године, у делу у коме је преиначена пресуда Општинског суда у Сремској Митровици П.1. бр. 78/06 од 17.11.2006. године, у делу у коме је поништено као незаконито решење туженог од 12.12.2005. године, којим је тужиља удаљена са посла.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж. бр. 437/07 од 19.4.2007. године у преосталом делу.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сремској Митровици П.1. бр. 78/06 од 17.11.2006. године, увојен је тужбени захтев тужиље па је поништено као незаконито решење туженог од 12.12.2005. године којим је тужиља удаљена са посла, поништено је решење туженог од 9.2.2006. године којим је тужиљи отказан уговор о раду и обавезан је тужени да тужиљу врати у радни однос и распореди на послове и радне задатке у складу са стручном спремом, обавезан је тужени да је исплати на име неисплаћених зарада износе ближе наведене у првостепеној пресуди почев од децембра 2005. године до октобра 2006. године са припадајућом законском каматом и да јој уплати доприносе на име ПИО радника код РФ ПИО у корист и за рачун фонда за тужуљу, за период од децембра 2005. године до октобра 2006. године у износима обрачунатим на дан уплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 56.200,00 динара.

Окружни суд у Сремској Митровици је пресудом Гж. бр. 437/07 од 19.4.2007. године жалбу туженог уважио и пресуду Општинског суда у Сремској Митровици П.1. бр. 78/06 од 17.11.2006. године преиначио тако што је тужбени захтев тужиље одбио у целости као неоснован.

Против наведене другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399, 403. и 401. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да је ревизија делимично недозвољена, а делимично није основана.

Тужиља је постављеним тужбеним захтевом између осталог, тражила поништај одлуке туженог од 12.12.2005. године којим је удаљена са посла до окончања дисциплинског поступка.

Према одредби члана 439. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) који је ступио на снагу 23.2.2005. године, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како је првостепена пресуда донета после 23.2.2005. године, а у погледу одлуке о привременом удаљењу се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 439. ЗПП, нити се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у смислу члана 394. став 2. ЗПП ревизија тужиље у том делу није дозвољена.

Испитујући правилност побијане пресуде у преосталом делу, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиље неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде из члана 361. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју тужиља у ревизији указује, јер су разлози о одлучним чињеницама јасни и без противуречности.

Током поступка је утврђено да је тужиља почев од 1991. године обављала послове матичара на __ фарми туженог у ВВ, па је поред других водила и матичну и другу евиденцију у сточарској производњи. За

контролу угинућа стоке био је задужен ПП. Дана 5.12.2005. године у присуству тужиље управник ове фирме ДД је обавио разговор са руководиоцем технологије производње ТТ, везаног за ликвидацију дуга према ЕЕ, власнику СЗР од којег је набављао креч за дезинфекцију. Договорено је да се наведено дуговање прокњижи кроз угинуће из категорије залучене __. Наредног дана 6.12.2005. године управник је телефоном рекао тужили да пренесе руководиоцу ТТ и да ће доћи возило да се утовари 15 комада приплодног материјала за ЕЕ, а да портир ЖЖ у портирској књизи не евидентира возило које уђе. Тужилја је поступила по налогу управника, обавестила ТТ и ЖЖ. __ су испоручени ЕЕ, а извештај је начинио ТТ, као да се ради о 15 комада залучених __ која су угинула, а све ово без сазнања ГГ који је задужен за контролу угинућа стоке и који се критичног дана налазио на службеном путу. По налогу управника, а након извршене интерне контроле за коју је управник сазнао, ТТ је сачинио редовне отпремнице за __ који су испоручени ЕЕ где је наведено да је плаћање извршено компензацијом, да би потом истог дана ЕЕ извршио уплату на благајни туженог за спорне __. У погледу спорног догађаја није покренут кривични поступак против запослених. Самостална занатска радња, власништво ЊЊ је туженом дуговала износ од 14.500,00 динара.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени суд је нашао да се у понашању тужиље нису стекле повреде радне обавезе прописане чланом 14. ставом 1. тачка 3. Уговора о раду, односно да није било злоупотребе службеног положаја и прекорачења датих овлашћења.

Окружни суд у Сремској Митровици, наведени закључак првостепеног суда није прихватио и преиначио је првостепену пресуду тако што је тужбени захтев тужиље као неоснован у целости одбио.

Полазећи до овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је правилно закључио да је оспорена одлука о престанку радног односа тужиље законита.

Тужилја је као дугогодишњем раднику туженог морало бити познато да је налог противан интерним правилима и да овакве радње представљају злоупотребу службеног положаја и прекорачења датих овлашћења. Повреда радне обавезе спада у отказне разлоге понашања запосленог ако је утврђена уговором о раду. У конкретном случају наведена повреда злоупотреба службеног положаја утврђена је уговором о раду, чланом 14. став 1. тач.3. као повреда радне обавезе. Непоштовање радне дисциплине, такође, припада групи отказних разлога понашања, а реч је о понашању запосленог који нарушава радну дисциплину или је такве природе да не може да настави рад код послодавца. Оно се не нормира као диспозиција какве радње, већ као стандард одређеног значаја а не одређене садржине, који се у истом смислу јавља у различитим појавним облицима али тако да се не може толерисати. Стога, супротно схватању првостепеног суда, другостепени суд је и по становишту Врховног суда правилно закључио да су испуњени законски разлози за отказ уговора о раду тужилји због повреде радне обавезе односно понашања због кога не може да настави рад код туженог послодавца.

То су разлози што је Врховни суд на основу члана 404. и 405. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ